

15. பெரியசாமி.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கங்கை வார்கிடைக் கடவுள் சேயெனுங் கந்த வேள்சய கீய சவ்விய
புங்கன் மாணவ கருளைம் பாதகம் புரிந்த வோர்மனு டற்கி ரங்கியப்
பங்கம் வீட்டிமுன் கொண்ட துண்டெனப் பகரன் மெய்யெனி லெளிய னேனமும்
மங்க மாய்த்தருள் புரிவை யேயருள் வரத சாகரப் பெரிய சாமியே. 1

சிந்திற் குந்தனு வாவித் குந்தடச் சிகரிக் குஞ்சிறு திடருக் குங்கடத்
தந்திக் குங்குழைப் பன்றிக் கும்வியன் றாழ்வெம் மட்டம்மட் டெற்கு நின்னருள்
சிந்திக் கும்பெரி யாக்கு முண்டிதிற் சிறிய னுய்யுமா நெங்ங னெற்கினி
வந்திக் கும்முனை யன்றித் திக்கிலை வரத சாகரப் பெரிய சாமியே. 2

அனலிக் கும்மினும் புழுவுக் கும்மல யசத்துக் குங்குழை யளக்கார்க் குஞ்சுக
மனுவுக் கும்பிற மறைகட் கும்முள்ள மாற்ற மெம்மடங் கம்ம டங்கருட்
டனுவார்க் குஞ்சிறி யவனுக் குஞ்சொலத் தடையொரற்பமு மிலையு ணைப்பணி
மனமுற் றுங்கொனுந் தளர்வுந் றோய்வன்கொல் வரத சாகரப் பெரிய சாமியே. 3

அரிய புத்தியின் மிருக மொப்பவிங் கருந்த லும்பொருந் தலுமின் பாமெனத்
திரியுன் மத்தரைப் பொருவ நிற்பணி சிறிய னுந்திரிந் திடின ருட்டிறன்
விரிம தர்ப்பினர் பொலிவி யக்கமெவ் விதமு றுஞ்சுக முதவு நல்லருள்
வரிய ளித்தருள் புரிதி யொப்பிலென் வரத சாகரப் பெரிய சாமியே. 4

1. சயகீயசவ்வியன் என்பது “ஜைகீஷ்வயன்” என வாயுசங்கிதையின் உத்தர பாகத்தில் வருகின்றது. புங்கவன் = குரு; ‘புங்கன்’ என விகாரப்பட்டது. இது - “புங்கவன் றலைவன் சாமி” எனப் பி - நிகண்டிலும் (பி.நி.பு.௦.௨௩) “முநிபுங்கவ” என யோக குண்டல்யுபநிஷத்திலும் வருகின்றது. இரங்கியருளிய இடம், சீசைல மென்க.
2. தனுவாவி = சிறியகுளம்; தனு = சிறுமை; பி - நிகண்டு. குழை = காடு.
3. மின்னும்புழு = மின்மினிப்பழு. மலயசம் = சந்தனம்; மலயஜம் - வடசொல் (மலயத்திற் பிறந்தது)
4. வரி = கடல்; “நெல்லுங் கடலும் கடனும் வரியே” என்பது பி - நிகண்டு. வாரி ‘வரி’ எனக் குறுகிற் நென்னலாம்.

சுடரின் மேலுமெ லுந்துப் பாச்சியஞ் சொரிய வஃதவிந் திடுவ துண்டெனின்
விடய மோகமுந் தமசு னேற்கற விதியுண்டாமெனப் புகறலாமைய
கடவு ளாயநின் கருணை நோக்கமென் கண்ணி னுந்தடை யாகு மேற்றொடர்
மடமை வீடவு மிடனுண் டோசொல்லு வரத சாகரப் பெரிய சாமியே. 5

தக்க னொத்தணங் கொழித்து ஞாற்றுநற் சகல கன்மமுங் கவலை யேதரும்
பக்க மிக்குடைத் தண்டி போலரும் பரத்தை யேமுனிட் டுஞற்று பாவமும்
பொக்க மற்றதைத் தருமென் றாலருட் புரிவி யாதினும் பெரிது நல்லருள்
மக்க ளியாவர்க்கு முரிய வஃதளி வரத சாகரப் பெரிய சாமியே. 6

சுகுன மானெழின் மீன்மண் டீகமஞ் சலிகை போல்விணிற் சரித்துங் கானளிர்
மிகும நன்மகிப் புடைவ திந்துமுவ் வியத மாநித நான்கு நிற்றலின்
தகுதி யாயநின் றனைய நிந்துயுஞ் சரத வின்பிலொ ரிறையு மெய்துமோ
மகுட வானவர் முதல்வ வென்னைய வரத சாகரப் பெரிய சாமியே. 7

ஊன்பு ரத்தொரு வற்குன் மெய்யரு ஞாறுமெ னிற்பிற வொருவ னைத்தொடல்
தேன்க டுக்குநன் மொழியு லோசனஞ் சிந்தை கொண்டிருள் போக்கி யாள்வலி
தான்பெ ருத்திடு மாயி னின்னொரு தரிச னந்தனிற்பாச நீக்கமும்
வான்க ளிப்புநன் கெய்தற் கையமென் வரத சாகரப் பெரிய சாமியே. 8

சோக மென்றசொற் சொல்லினாலுடற் சுமையுளோனொரு வனருந் தேவுனோ
டேக மாங்கதி யெய்து வேனென வெணலி னுஞ்சும னிருணி லத்திடைப்
போக னீங்குதல் பெரிதெ னத்தனுட் புந்தி செய்தனன் கென்றிவ் வானியம்
மாக ரிப்புறு வேனைக் காவுதி வரத சாகரப் பெரிய சாமியே. 9

ஈச போற்றிநன் னேச போற்றியெம் மிறைவ போற்றியெம் பெரும் போற்றிசூர்
நாச போற்றிமெய்ப்போச போற்றியொர் நாத போற்றியென் றோதும் வாய்ப்புடைத்
தாச ரேத்தரு ணாச லப்பெயர்ச் சாது பாத்தலை வாவு னைப்புணர்
மாசி லாக்கதி வேண்டு மாண்டருள் வரத சாகரப் பெரிய சாமியே. 10

6. பொக்கம் = பொய்.

7. சுகுனம் = பறவை; வடசொல். கானளிர் - கான் + நளிர் எனப்பிரிக்க.
நளிர்மிகும் அறல் = குளிர்மிகுந்த நீர். உவ்வி = தலை;
எல்லா நிகண்டுகளிலு முண்டு.

8. ஊன்புரம் = ஊனுடம்பு.

9. போகல் = போகுதல். ஆனியம் = நாள்; சூ-நிகண்டு. கரிப்பு = அச்சம்,
“கரிப்பே தெருமரல்” என்பது சே. திவாகரம்.